

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **MAFRA a.s.**, se sídlem Praha 5, Karla Engliše 519/11, IČ 453 13 351, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 20.5.2013, č.j. UOOU-00171/13-18

t a k t o :

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 20.5.2013, č.j. UOOU-00171/13-18, kterým zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 5.3.2013, č.j. UOOU-00171/13-18, o uložení pokuty ve výši 35.000,- Kč a povinnosti nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč za spáchání správního deliktu dle § 45a odst. 1 a 3 zákona o ochraně osobních údajů. Tohoto správního deliktu se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel zpravodajského portálu iDNES.cz porušil zákaz zveřejnění osobních údajů umožňujících zjištění totožnosti nezletilé poškozené v rámci trestního řízení, když na internetovém portálu i.DNES.cz v internetové diskusi k článku s názvem „Znásilněná holčička ukázala na „zlobiváka“. On před soudem vinu odmítl“ ze dne 5.12.2011 neodstranil, resp. nezneprístupnil, informace obsažené v příspěvku osoby s přezdívkou „ALBERT 52“ (vloženém téhož dne) o matce poškozené umožňující zjištění totožnosti její dcery v rozsahu jméno, příjmení, místo bydliště a informací o tom, že její dcera byla znásilněna, a to ve

spojení s výše uvedeným článkem obsahujícím další podrobnosti předmětného trestního řízení, na který tento příspěvek odkazuje.

Žalobce s odkazem na ustanovení § 45a odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů, § 8b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), § 5 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých službách informační společnosti“) uvedl, že diskusní příspěvek nezveřejnil žalobce, ale třetí osoba (uživatel), kterému žalobce pouze poskytl prostor pro jeho zveřejnění. Deliktu se proto nemohl dopustit. Ustanovení § 5 zákona o některých službách informační společnosti není ustanovením, které může založit odpovědnost poskytovatele služby, ale má omezovat odpovědnost poskytovatele v případě, že by takovou odpovědnost bylo možno dovodit z jiných (obecných) právních předpisů. To vyplývá z eurokonformního výkladu zákona, který je implementací Směrnice o elektronickém obchodu (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8.6.2000, která v ustanovení článku 14 stanoví, že „Členské státy zajistí, aby v případě služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby, nebyl poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce, pokud ...“. Navíc se jedná o odpovědnost druhotnou, tzn. nikoliv za zveřejnění informací, neboť informace zveřejňuje vždy třetí osoba, ale za jejich neodstranění. Je nesprávný závěr žalovaného, že se žalobce neodstraněním informace stal za zveřejnění informace také odpovědný, jako by ji zveřejnil sám. Žalobce nemůže být odpovědný za tyto údaje, resp. jejich zveřejnění, ale „pouze“ za jejich včasné neodstranění. Žalobce jako poskytovatel služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytnutých uživatelem, nemůže být odpovědný za správný delikt dle ustanovení § 45a odst. 1 (popř. 3) zákona o ochraně osobních údajů, neboť diskusní příspěvek nezveřejnil, neporušil zákaz zveřejnění osobních údajů stanoveným jiným právním předpisem.

Žalobce zdůraznil, že příspěvek uživatele odstranil den následující po doručení oznámení o zahájení řízení žalovaným, neboť před tímto okamžikem nemohl vědět, že obsah ukládaných informací uživatelem „ALBERT 52“ je protiprávní. Zákon o některých službách informačních společností výslovně stanoví, že žalobce nemá povinnost dohlížet na obsah jím ukládaných informací, ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace (§ 6 tohoto zákona). Doručení dopisu policie ze dne 23.2.2012 se žádostí o pomoc o sdělení údajů bylo pouze obecným sdělením a žalobce poukázal na to, že se policie často obrací se žádostí o kontaktní údaje uživatelů služeb, ale že někdy ani policie nemá zájem na odstranění příslušného obsahu ze serveru, neboť případné odstranění může zmařit další vyšetřování věci.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a uvedl, že i jednání žalobce spočívající ve vytvoření prostoru pro veřejnou diskusi, má za následek to, že žalobce sám tímto způsobem zveřejňuje informace, které jednotliví uživatelé do diskuse uvedou, a je za jejich obsah odpovědný za podmínek § 5 zákona o některých službách informačních společností. Odkázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 52/2009 Sb., která k správnímu deliktu dle § 45a zákona č. 101/2000 Sb. uvádí, že postihována je v souladu s judikaturním vymezením pojmu „zveřejnění“ jak osoba, která informaci poskytne jiné osobě za účelem její publikace či medializace nebo za účelem jiného zpřístupnění veřejnosti, tak i osoba, která získané informace publikuje, medializuje či jinak přímo zpřístupní veřejnosti. Žalobce vytvořil prostor pro diskusní fórum pod vlastními novinářskými články, kde umožňuje diskusi a uvádění názoru. Diskusní fórum je dle žalovaného nedílnou součástí žalobcovy činnosti, která spočívá ve shromažďování a

zveřejňování informací. Toto diskusní fórum je specifické tím, že žalobce neodpovídá za jeho obsah, neboť jeho odpovědnost je vyloučena, dokud se nedozví o protiprávním charakteru tohoto obsahu. Žalovaný dále poukázal na to, že ustanovení § 5 zákona o některých službách informační společnosti, stejně tak jako příslušná Směrnice 2000/31/ES nerozlišují poskytovatele služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem podle toho, zda jsou takto uložené informace veřejně dostupné nebo ne. Právní úprava tedy nijak nevylučuje odpovědnost žalobce jako poskytovatele služeb informační společnosti v případě, kdy ukládání informací uživateli spočívá v jejich ukládání na veřejně dostupném diskusním fóru. Z povahy věci poskytovatel služeb informační společnosti odpovídá ve chvíli, kdy se dozví o protiprávnosti obsahu, za zveřejnění těchto informací a za správní delikt dle § 45a zákona č. 101/2000 Sb. Obsah žádosti byl dostatečně určitý, aby na jejím základě žalobce jako profesionál, který vyřizuje obdobných žádostí řadu, jak sám uvádí, rozpoznal, že obsah, kterého se žádost týká, není v souladu se zákonem. Žádost obsahuje odkaz na konkrétní diskusi, označení uživatele, jehož příspěvek je prověřován, stejně jako informaci, že na základě trestního oznámení matky poškozené je v dané věci prováděno šetření dle trestního řádu. Žalovaný je přesvědčen, že jsou splněny obě podmínky § 5 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., tj. že žalobce mohl od okamžiku doručení žádosti Policie České republiky vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že ukládané informace jsou protiprávní. Stejně tak lze konstatovat, že se žalobce z této žádosti prokazatelně dověděl o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele, kdy obsah žádosti přinejmenším k informaci o protiprávním jednání uživatele jednoznačně směřuje. Proto navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalobce k výzvě soudu nevyjádřil výslovný nesouhlas s tímto postupem, a proto má soud za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí (ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního). Žalovaný výslovně s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil.

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem vyplývají následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Na internetovém portálu iDNES.cz v internetové diskusi v článku s názvem „Znásilněná holčička ukázala na „zlobiváka“. On před soudem vinu odmítl“ ze dne 5.12.2011 popisujícím předmět a průběh soudního líčení byly v příspěvku vloženém pod přezdívkou „ALBERT 52“ zveřejněny informace o matce poškozené umožňující nepřímo zjištění totožnosti její nezletilé dcery v rámci trestního řízení vedeného Krajským ředitelstvím policie Pardubického kraje. V příspěvku byly zveřejněny osobní údaje matky poškozené v rozsahu jméno, příjmení, místo bydliště a informace o tom, že její dcera byla znásilněna, přičemž výše uvedený článek obsahoval další podrobnosti předmětného trestního řízení. Možnost vkládat příspěvky k předmětnému článku byla dána přímo provozovatelem internetového portálu.

Dne 17.1.2013 bylo zahájeno správní řízení se žalobcem z důvodu, že jako provozovatel zpravodajského portálu iDNES.cz porušil zákaz zveřejnění osobních údajů umožňujících zjištění totožnosti nezletilé poškozené v rámci trestního řízení. Podkladem pro zahájení řízení je spisový materiál Policie ČR. Žalobce se k oznámení o zahájení správního řízení vyjádřil dne 22.2.2013 v podstatě shodně jako v podané žalobě. Dne 5.3.2013 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým žalobci za vytýkané jednání uložil pokutu ve výši 35.000,- Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Konstatoval, že ze spisového materiálu Krajského ředitelství policie Pardubického kraje vyplynulo, že dne 24.2.2012 byla žalobci doručena žádost o pomoc, v níž policie žádá o sdělení IP adresy vkladatele příspěvku a dalších údajů, které jsou společnosti MAFRA a.s. známy o „ALBERT 52“. Dále bylo společnosti MAFRA sděleno, že je v dané věci prováděno šetření dle § 158 odst. 1 trestního

řádu na základě oznámení poškozené P. M. Dne 28.3.2012 byla společnosti MAFRA opětovně doručena žádost o pomoc policejního orgánu totožného znění s tím, že policejním orgánem bylo navíc uvedeno, že se jedná o písemnou urgenci jeho žádosti ze dne 23.3.2012, neboť na telefonické urgence o vyřízení žádosti nebylo žalobcem reagováno. Žalobce reagoval dopisem ze dne 26.3.2012 a uvedl údaje zjištěné k příspěvateli „ALBERT 52“, tj. jeho e-mail, datum registrace, datum příspěvku, číslo IP registrace, číslo IP, ze kterého byl vložen příspěvek a skutečnost, že se jedná o jediný příspěvek a jediný přístup. Dne 9.1.2013 zjistil správní orgán, že předmětný článek a příspěvek příspěvatele „ALBERT 52“ jsou na internetovém portálu iDNES.cz stále přístupny. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že sdělení policie nelze považovat za obecné, naopak bylo dostatečné, a to i přesto, že je zde uveden pouze odkaz na ustanovení § 158 odst. 1 trestního řádu, které je obsaženo v hlavě IX. trestního řádu upravující postup před zahájením trestního stíhání. Nelze podle něj tedy přistoupit na tvrzení účastníka, že v dané věci nebyl prokazatelně upozorněn na protiprávní povahu daného příspěvku s tím, že údaje o vkladateli byly pouze vyhledány v technické databázi a to tím spíš, že předmětnou žádost vyřizovala osoba s právním vzděláním. Je zcela irelevantní, zda byl či nebyl žalobce vyrozuměn matkou nezletilé o protiprávní povaze příspěvku. K odstranění předmětného příspěvku došlo až den následující po doručení oznámení správního orgánu o zahájení řízení v dané věci, tedy téměř po 11 měsících od chvíle, kdy byl žalobce prokazatelně upozorněn na protiprávní povahu předmětného příspěvku policejním orgánem. Žalovaný tak dospěl k závěru, že žalobce porušil svým jednáním povinnosti stanovené v § 8b odst. 2 trestního řádu a tím spáchal správní delikt podle § 45a odst. 1 a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl předseda úřadu žalobou napadeným rozhodnutím, kterým rozklad žalobce zamítl. Konstatoval, že ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu neobsahuje podmínku, že za spáchání trestného činu na poškozeném musí být pachatel pravomocně odsouzen. Je proto zapotřebí vztáhnout zákaz dle § 8b odst. 2 trestního řádu na dobu celého trestního řízení, kterým se dle § 12 odst. 10 trestního řádu rozumí již postup před zahájením trestního stíhání včetně přijímání a prověřování oznámení a jiných podnětů dle § 158 odst. 1 a 2 trestního řádu. Ochrana poškozeného podle § 8b odst. 2 trestního řádu nemůže být vázána na skutečnost, zda bude konkrétní pachatel shledán vinným z daného trestného činu, neboť může nastat situace, kdy konkrétní pachatel trestného činu nemusí být vůbec odhalen, přestože se trestný čin stal. Proto postačí, že se o určitém skutku vede trestní řízení, což v daném případě bylo splněno. Zákaz zveřejnění informací proto platí již v době, kdy existuje podezření o spáchání trestného činu. Žalovaný si opatřil informaci a dne 29.4.2013 mu bylo Krajským soudem v Hradci Králové sděleno, že pachatel trestného činu byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28.6.2012 pro zločin znásilnění. Rozsudek nabyl právní moci dne 18.10.2012. Z toho je patrné, že na nezletilé poškozené byl spáchán trestný čin a na účastníka řízení se tak vztahoval zákaz zveřejnění informací vyplývající z uvedeného ustanovení. Předseda žalovaného navíc konstatoval, že žádost o pomoc zaslaná účastníkovi řízení policií byla dostačující k tomu, aby se prokazatelně dozvěděl o protiprávním obsahu informace zveřejněné uživatelem „ALBERT 52“. Na základě této informace měl žalobce prověřit obsah příspěvku, z jehož obsahu je zjevné, že došlo ke zveřejnění informace vedoucí ke zjištění totožnosti nezletilé poškozené. Samotná informace o tom, že je prováděno policií šetření v souvislosti s diskusním příspěvkem na základě oznámení konkrétní osoby měla žalobce upozornit na možnost protiprávního obsahu, jelikož nelze předpokládat, že by policie věc prověřovala zcela bezdůvodně. K argumentu žalobce, že údaje nezveřejnil on, ale třetí osoba, a proto nemůže být odpovědný za správní delikt dle § 45a odst. 1 a 3 zákona č. 101/2000 Sb. předseda žalovaného úřadu uvedl, že z tohoto ustanovení vyplývá, že se právnícká osoba

dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem. Z ustanovení § 8b odst. 2 trestního řádu pak vyplývá, že „nikdo nesmí v souvislosti s trestním činem spáchaným na poškozeném jakýmkoliv způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného ...“. Účastník řízení sice není autorem předmětného příspěvku, ale na svých stránkách založil diskusi, ve které umožňuje zveřejňování názorů a informací uživateli. Primárně za zveřejnění informací odpovídá jejich autor, avšak poté, co se účastník řízení prokazatelně dozvěděl o protiprávní povaze obsahu informací od Policie ČR a uvedenou informaci neodstranil, stal se za zveřejnění informace také odpovědný, jako by ji zveřejnil sám. Dle předsedy žalovaného je třeba odlišit funkci diskusního fóra, kde účelem je zveřejňování informací, od poskytování místa k uložení informací (např. soukromých fotografií), kdy účelem není fotografie zpřístupnit širokému okruhu osob, ale pouze vytvoření si osobního alba, ke kterému má přístup pouze omezený okruh osob. V takovém případě by za uložení těchto informací účastník řízení neodpovídal, jelikož účelem není zveřejnění informací. Nicméně i v tomto případě je účastník řízení povinen informace odstranit, pokud se prokazatelně dozví, že jejich obsah je protiprávní.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci byla žalobci uložena pokuta za to, že jako provozovatel zpravodajského portálu iDNES.cz porušil zákaz zveřejnění osobních údajů umožňujících zjištění totožnosti nezletilé poškozené v rámci trestního řízení, když na internetovém portálu i.DNES.cz v internetové diskusi k článku s názvem „Znásilněná holčička ukázala na „zlobiváka“. On před soudem vinu odmítl“ ze dne 5.12.2011 neodstranil, resp. nezneprístupnil, informace obsažené v příspěvku osoby s přezdívkou „ALBERT 52“ (vloženém téhož dne) o matce poškozené umožňující zjištění totožnosti její dcery v rozsahu jméno, příjmení, místo bydliště a informací o tom, že její dcera byla znásilněna, a to ve spojení s výše uvedeným článkem obsahujícím další podrobnosti předmětného trestního řízení, na který tento příspěvek odkazuje, čímž se dopustil správního deliktu dle § 45a odst. 1 a 3 zákona o ochraně osobních údajů.

Při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel soud z ustanovení § 45a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ nebo „zákon na ochranu osobních údajů“), dle kterého právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem byl v daném případě zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), konkrétně ustanovení § 8b odst. 2 dle kterého nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního

zákoníku), únosu dítěte a osoby stížená duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Ustanovení § 45a v odst. 3 potom stanovuje, že za přestupek podle odstavce 1 spáchaný tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Mezi účastníky je nesporné, že předmětný diskuzní příspěvek na internetový server iDNES.cz vložila třetí osoba, a že je žalobce ve vztahu k diskuzním příspěvkům zveřejněným uživateli na tomto serveru poskytovatelem služby informační společnosti ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých službách informační společnosti“), dle kterého poskytovatel služby, jež spočívá v ukládání informací poskytnutých uživatelem, odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele, jen

a) mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo

b) dozvěděl-li se prokazatelně o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takovýchto informací.

Z uvedeného vyplývá, že žalobce jako poskytovatel odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele až za zde stanovených podmínek. Podle § 6 zákona poskytovatel není povinen dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti prokazující protiprávní obsah informace.

Žalobce na svou obranu uvádí, že údaje nezveřejnil on, ale třetí osoba, a z toho dovozuje, že nemůže být odpovědný za správní delikt dle ust. § 45a zákona na ochranu osobních údajů. Dle soudu je podstatné, že to byl žalobce, který na svých internetových stránkách založil diskuzi, ve které umožňuje zveřejňování názorů a informací jednotlivými přispěvateli. Z toho je patrné, že jednotliví přispěvatelé své komentáře na server dávají právě proto, aby se jejich příspěvky dostaly k široké veřejnosti a staly se tak veřejně přístupné, což jim umožňuje právě žalobce, který je zpřístupní veřejnosti. Proto se žalobce nemůže jednoduše zbavit své odpovědnosti tvrzením, že on pouze poskytuje pouze prostor pro příspěvky, ale sám nic nezveřejňuje. I z důvodové zprávy k zákonu č. 52/2009 Sb., která k správnímu deliktu dle § 45a zákona č. 101/2000 Sb. uvádí, že postihována je v souladu s judikaturním vymezením pojmu „zveřejnění“ jak osoba, která informaci poskytne jiné osobě za účelem její publikace či medializace nebo za účelem jiného zpřístupnění veřejnosti, tak i osoba, která získané informace publikuje, medializuje či jinak přímo zpřístupní veřejnosti, je patrné, že závěr správního orgánu o odpovědnosti žalobce za zveřejnění zakázaných osobních údajů je správný a žalobce mohl být uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 45a odst. 1 a odst. 3 zákona na ochranu osobních údajů.

Obecně lze odkázat i na závěry uvedené v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 3. 2011, čj. 3 Cmo 197/2010 – 82, který k výkladu ustanovení § 5 zákona o některých službách informační společnosti uvedl k odpovědnosti organizátora internetové diskuse (tzv. "chatu"), že internet je sice svobodné médium sloužící k rychlému a dálkovému šíření informací rozličného charakteru, avšak není svobodný natolik, aby diskuse na něm zveřejněné mohly obsahovat jakékoliv informace a výrazy. Případné zásahy spočívající v odstraňování vulgarismů a nevhodných výrazů nelze považovat za nepřípustnou cenzuru nebo omezování svobody slova, ale naopak - jde o povinnost vyplývající ze zákona č. 480/2004 Sb. Jinak

řečeno - organizuje-li určitý subjekt na svých webových stránkách internetovou diskusi, musí vynaložit úsilí a prostředky k tomu, aby chat kultivoval a odstraňoval z něj průběžně výrazy způsobilé zasáhnout do dobré pověsti třetích osob. V žádném případě se nelze této odpovědnosti zprostit tím, že autorem příspěvků není organizátor a že diskutující nemohou být nijak omezováni, protože "internet je svobodný".

Žalobce lze dát za pravdu v tom, že podle § 6 zákona na ochranu osobních údajů nemá jako poskytovatel povinnost dohlížet na obsah přenášených nebo ukládaných informací, ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti prokazující protiprávní obsah informace a že tedy neodpovídal za obsah informací ukládaných uživatelem „ALBERT 52“, ovšem pouze do té doby, než se dozvěděl o protiprávním charakteru jeho obsahu. Proto se soud zabýval otázkou, kdy byl žalobce informován o tom, že příspěvek uživatele „ALBERT 52“ obsahuje informace zakázané trestním řádem z důvodu, že umožňovaly zjistit totožnost nezletilé poškozené v rámci trestního řízení. Tímto okamžikem je dle žalovaného doručení dopisu Policie ČR ze dne 23.2.2012. S tím žalobce nesouhlasí a tvrdí, že se o protiprávnosti obsahu příspěvku dozvěděl až z oznámení o zahájení správního řízení a že ihned po té dne 22.1.2013 příspěvek odstranil.

Z obsahu dopisu policie založeného ve správním spise soud zjistil, že v něm policie žádala žalobce o pomoc, o sdělení IP adresy vkladatele příspěvku a dalších údajů, které jsou žalobci známy o „ALBERT 52“ v diskusi http://zpravy.idnes.cz/diskuze.aspx?iddiskuse=A111205-142614_hradec-zpravy_klu&razeni=vlakno. Jako důvod uvedla, že na základě oznámení poškozené P. M. je ve věci prováděno šetření dle § 158 odst. 1 trestního řádu. Vzhledem k tomu, že žalobce svou odpověď policii zaslal až za více než 1 měsíc, byl v mezidobí policií o její zaslání znovu urgován, a to dopisem se shodným obsahem jako v citované žádosti. Žalobce tvrdí, že dopis policie byl pouze obecným sdělením o prováděném šetření dle § 158 odst. 1 trestního řádu a že na jeho základě nebyl povinen prověřovat obsah příspěvku. Tento názor soud nesdílí. V dopise policie informuje žalobce o tom, že v souvislosti s předmětným příspěvkem je prováděno šetření pro podezření ze spáchání trestného činu. Pokud takovou informaci dostal žalobce od policie, neměl ji ponechat bez povšimnutí a měl se obsahem příspěvku zabývat. Informace poskytnutá policií měla žalobce upozornit na možnost protiprávního obsahu příspěvku a pokud by se žalobce na základě této informace blíže zabýval obsahem předmětného příspěvku, zjistil by, že skutečně obsahuje informace, které mohly vést ke zjištění totožnosti nezletilé poškozené, když příspěvatel výslovně uvedl, že matka „znásilněné“ holčičky se jmenuje P. M. a bydlí v K. u S. Žalobce tedy mohl dle soudu již od doručení žádosti policie vědět, že příspěvatel uvedl indicie, které mohly bez větších obtíží vést ke zjištění totožnosti poškozené nezletilé, v důsledku čehož byl obsah příspěvku příspěvatele „ALBERT 52“ protiprávní. Vzhledem k tomu, že obsah žádosti policie zaslán žalobci k informaci o protiprávním jednání příspěvatele jednoznačně směřoval, dospěl i soud k závěru, že právě od tohoto okamžiku začal žalobce odpovídat za protiprávní obsah příspěvku a bylo jeho povinností zakázanou informaci odstranit. Vzhledem k tomu, že tak neučinil a zakázaná informace byla veřejně přístupná ještě dalších téměř 11 měsíců, dospěl soud k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud za spáchání správního deliktu uložil žalobci sankci v mezích stanovených zákonem.

Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji s odkazem na ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. srpna 2015

JUDr. Hana V e b e r o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová